

Til § 23.

2) I 1ste Stykke, 2den—3die Linie, ændres: „den udsendte Seminarielærers“ til: „Seminarielæreres“.

De stillede Ændringsforslag, de Paragraffer, hvortil de vare stillede, og Lovforslaget som Helhed sættes til Forhandling under et.

Ordføreren (K. Bjerre): Udvalget har stillet to ganske smaa Ændringer, som i Virkeligheden kun ere af redaktionel Natur, og som jeg derfor ikke skal spille Tiden med at omtale. Derimod vil jeg gøre en Bemærkning om et Spørgsmaal, der blev rejst ved 2den Behandling og som ogsaa har været rejst, om end kun ganske kort, i Udvalget siden, nemlig Spørgsmaalet om Undervisning i praktisk Erhvervsvirksomhed i Børneskolen oppe i Grønland.

Jeg sagde ved 2den Behandling overfor dette, at det vilde være at betragte som en Selvfølge, at de Lærere, som ved Seminarierne vare underviste i praktisk Erhvervsvirksomhed, ogsaa vilde lade den Dygtighed, de der havde faaet, gaa videre baade til voksne og Børn, at de vilde give de voksne Mennesker, de kom til at virke iblandt, Underretning og Undervisning om det, de selv havde lært, og at de naturligvis ogsaa i Børneskolen vilde give Børnene Underretning og Undervisning om de forskellige Erhvervsgrøene, der kunde være Tale om at indføre i Grønland. Men derimod har Udvalget ikke kunnet gaa med til, at det blev indført som obligatorisk Fag i Børneskolen, at der skulde undervises i praktisk Erhvervsvirksomhed; thi det vilde jo være umuligt i mange Tilfælde, som man vel kan tænke sig. Der kan saaledes være Lærere, der ikke selv kunne ro i Kajak, og der kan ogsaa være ældre Lærere oppe i Grønland, som ikke kunne udføre det. Men noget helt andet er, at vi gaa ud fra som en Selvfølge, at Administrationen vil sørge for, overalt hvor det er gørligt, at gøre det mest mulige, ogsaa gennem Skolen, for at udvikle Grønlandernes Erhvervsvirksomhed. Jeg skal dermed anbefale de to Ændringsforslag, Udvalget har stillet, og Loven i dens Helhed.

Knuksen: De to Ændringer, der ere stillede fra Udvalgets Side, kan jeg ganske slutte mig til og anbefaler dem til det høje Tings Vedtagelse, og da vi nu skulle til at stemme for sidste Gang over dette Lovforslag nu ved 3die Behandling, vil jeg ogsaa anbefale Lovforslaget som Helhed

til Tingets Velvillie og vil ligeledes selv stemme derfor. Imidlertid er det ikke uden en vis Beklagelse, jeg gør dette, thi Lovforslaget har ikke faaet det Indhold, jeg har ønsket, det skulde faa.

Ganske vist takker jeg den ærede Ordfører for den Udtalelse, han fremkom med i Dag. Den gaar jo noget videre end den ærede Ordførers Udtalelser ved anden Behandling, og for saa vidt er jeg glad ved, at den ærede Ordfører har givet sine Udtalelser ved anden Behandling en noget større Rækkevidde, end de efter min Opfattelse havde den Gang. Jeg kunde da ikke faa den Opfattelse, at Administrationen vilde indføre den Slags Undervisning i Børneskolen, al den Stund den højtærede Minister havde talt meget ivrigt derimod. Men jeg vil gaa ud fra, at Børneskolen alligevel vil komme til at beskæftige sig med disse Forhold, og jeg anser det for givet, at hvad enten man vil eller ej, ville Forholdene i Grønland medføre, at Børneskolen maa beskæftige sig dermed. Thi det er efter min Mening det vigtigste ved al Undervisning i Grønland, at man ophjælper Grønlanderne med Hensyn til deres Erhverv ved at skaffe dem Kundskab om, hvorledes de skulle ernære sig for at komme ud over den Fattigdom, de nu leve i, navnlig paa Grund af, at de nu ikke faa den fornødne Oplæring.

Jeg vil tillade mig ved Behandlingen af dette Lovforslag at sige, at efter at der er blevet rejst saa stærk Tvivl, om det lod sig gøre, hvorvidt det var praktisk eller rigtigt — den højtærede Minister ironiserede en Hel Del over mit Kendskab til de grønlandske Forhold; jeg har ganske vist ikke personlig været der og har kun mit Kendskab fra de Oplysninger, jeg har kunnet skaffe mig ved Læsning og ved Samtale med Folk, som have været deroppe —, vil jeg nu ved Slutningen af Behandlingen af dette Lovforslag tillade mig at henlede de ærede Medlemmers Opmærksomhed paa en Artikel i „Berlingske Tidende“ af Kateket Jørgen Brønlund, en indfødt Grønlander og uddannet Lærer i Grønlandsk, en Mand, som har berejst Grønland fra Nord til Syd og fra Syd til Nord, og som altsaa grundig kender Forholdene. I denne Artikel vil man finde de samme Anskuelser, som jeg har udtalt her. Maaske jeg maa tillade mig at citere en lille Smule af denne Artikel. Kateket Brønlund skriver saaledes: „Sælhundenes Mængde er i betænkelig Grad aftagen, medens Befolkningens Antal er tiltaget. i fordums Dage kom Sælhundene